

დანიელის წიგნი — ას სამოცდამეათე ნომერი

დანიელის უკანასკნელი ხილვის წინასწარმეტყველური მნიშვნელობა: ჭეშმარიტების გამოცხადება უკანასკნელი დღეებისთვის

Jeff Pippenger

2024-03-26

დანიელი მეათე თავში წარმოჩენილია, როგორც გლოვის დღეებიდან აღდგენილი მარადიული სახარების სამსაფეხურიანი პროცესის მიერ. შემდეგ გაბრიელი დანილს მეთერთმეტე თავის წინასწარმეტყველურ ისტორიას გადასცემს და ამგვარად განსაზღვრავს დიდი მდინარე ჰიდექელის ნათლის ისტორიას.

„ღვთის სიტყვის გაცილებით უფრო ახლო შესწავლა არის საჭირო. განსაკუთრებით დანიელსა და გამოცხადებას უნდა მიექცეს ყურადღება ისე, როგორც არასოდეს ადრე ჩვენი საქმის ისტორიაში. შესაძლოა ზოგიერთ მიმართულებაში ნაკლები გვექონდეს სათქმელი რომაულ ძალასა და პაპობის შესახებ, მაგრამ ყურადღება უნდა მივაპყროთ იმას, რაც წინასწარმეტყველებმა და მოციქულებმა დაწერეს ღვთის სულის შთაგონებით. სულიწმიდამ ისე წარმართა ყოველივე, როგორც წინასწარმეტყველების მოცემისას, ისე აღწერილ მოვლენებში, რომ ეს ასწავლოს: ადამიანური მოქმედი პირი თვალს უნდა მოეფაროს, ქრისტეში იყოს დაფარული, ხოლო ზეცის უფალი ღმერთი და მისი რჯული უნდა ამაღლდნენ.

„წაიკითხეთ დანიელის წიგნი. გაიხსენეთ, პუნქტობრივად, იქ წარმოდგენილი სამეფოების ისტორია. იხილეთ სახელმწიფო მოღვაწენი, საბჭოები, ძლიერი ლაშქრები, და დაინახეთ, როგორ მოქმედებდა ღმერთი, რათა დაემდაბლებინა ადამიანთა სიამაყე და ადამიანური დიდება მტვრად ექცია. მხოლოდ ღმერთია წარმოდგენილი დიდად. წინასწარმეტყველის ხილვაში იგი ჩანს, როგორ ამხობს ერთ ძლიერ მმართველს და აღამაღლებს სხვას. იგი ცხადდება, როგორც სამყაროს მონარქი, რომელიც აპირებს თავისი საუკუნო სამეფოს დამყარებას — ძველი დღეებით, ცოცხალი ღმერთი, ყოველი სიბრძნის წყარო, აწმყოს მმართველი, მომავლის განმცხადებელი. წაიკითხეთ და გაიგეთ, რაოდენ ღარიბია, რაოდენ მყიფეა, რაოდენ ხანმოკლეა, რაოდენ შემცდარია, რაოდენ დამნაშავეა ადამიანი, როცა თავის სულს ამოეხსნის ადამაღლებს.“

„სულიწმიდა ესაიას მეშვეობით ჩვენს ყურადღებას ღმერთისკენ, ცოცხალი ღმერთისკენ, მიმართავს, როგორც ყურადღების უმთავრეს საგნისკენ — ღმერთისკენ, როგორც იგი ქრისტეშია გამოცხადებული. „რადგან ჩვილი შეგვეძინა ჩვენ, ძე მოგვეცა ჩვენ; და მთავრობა იქნება მის მხარზე; და ეწოდება მას სახელი: საკვირველი, მრჩეველი, ძლიერი ღმერთი, მარადიული მამა, მშვიდობის მთავარი“ [ესაია 9:6].“

„სინათლე, რომელიც დანიელმა უშუალოდ ღმერთისაგან მიიღო, განსაკუთრებულად ამ უკანასკნელი დღეებისთვის იყო მოცემული. ხილვები, რომლებიც მან ულასა და ჰიდექელის, შინარის დიდი მდინარეების, ნაპირებთან

იხილა, ახლა აღსრულების პროცესშია, და ყველა წინასწარმეტყველებული მოვლენა მალე ახდება.“ Manuscript Releases, ტომი 16, 333, 334.

სულიწმიდამ წინასწარმეტყველების მიცემაში და დანიელის უკანასკნელი ხილვის „მოვლენები“ ისე „ჩამოაყალიბა“, რომ პირველი თავი (ათი) წარმოადგენს ღვთის ხალხის გამოცდილებას უკანასკნელ დღეებში, ისევე როგორც უკანასკნელი თავი (თორმეტი). იმ სამი თავის ფორმირება, რომლებიც შეადგენს ჰიდეკელის მდინარის ნათელს და რომელიც „განსაკუთრებით ამ უკანასკნელი დღეებისთვის იყო მოცემული“, განზრახ იყო ისე შექმნილი, რომ ეტარებინა „ქემმარიტების“ სამსაფეხურიანი განსაზღვრება. იმით, რომ პირველი ეთანხმება უკანასკნელს, ხოლო შუა წარმოადგენს აჯანყებას, ჩვენ ვხედავთ არა მხოლოდ ებრაული სიტყვის „ქემმარიტება“ სტრუქტურას, რომელიც შედგა ებრაული ანბანის პირველი, მეცამეტე და უკანასკნელი ასოებისგან, არამედ აგრეთვე ვხედავთ ალფასა და ომეგას ხელმოწერას.

დანიელის მეათე თავი ამოიცნობს იმ ას ორმოცდაოთხი ათასს, რომელთაც ესმით როგორც ორი ათას ხუთას ოცწლიანი „chazon“-ის ხილვა, ისე ორი ათას სამასწლიანი „mareh“-ის ხილვა. მათ არა მხოლოდ ესმით ეს ორი ხილვა, არამედ ფლობენ რწმენით გამართლების იმ გამოცდილებასაც, რომელიც წარმოიშობა მდებდრობითი და გამომწვევი „marah“-ის — „გამოჩინების“ — ხილვის მიერ.

„გონებისა და სულისთვის, ისევე როგორც სხეულისთვის, ღვთის კანონია, რომ ძალა ძალისხმევით მოიპოვება. განმავითარებელია ვარჯიში. ამ კანონთან თანხმობით, ღმერთმა თავის სიტყვაში უზრუნველყო გონებრივი და სულიერი განვითარების საშუალებები.“

„ბიბლია შეიცავს ყველა იმ პრინციპს, რომელთა გაგებაც ადამიანებს სჭირდებათ, რათა მომზადებულნი იყვნენ ან ამ ცხოვრებისათვის, ან მომავალი ცხოვრებისათვის. და ეს პრინციპები ყველასთვის გასაგებია. ვერავინ, ვისაც მისი მოძღვრების დაფასების სული აქვს, ბიბლიიდან თუნდაც ერთ მონაკვეთს წაიკითხავს ისე, რომ მისგან რაიმე სასარგებლო აზრი არ მიიღოს. მაგრამ ბიბლიის ყველაზე ძვირფასი სწავლება ვერ მოიპოვება შემთხვევითი ან ერთმანეთთან დაუკავშირებელი შესწავლით. მისი ქემმარიტების დიადი სისტემა ისე არ არის წარმოდგენილი, რომ აჩქარებულმა ან უდებარმა მკითხველმა შეიცნოს. მისი მრავალი საუნჯე ზედაპირს შორს ქვემოთ ძევს და მათი მოპოვება შესაძლებელია მხოლოდ გულმოდგინე კვლევითა და განუწყვეტელი ძალისხმევით. ქემმარიტებანი, რომლებიც ამ დიდ მთლიანობას შეადგენენ, უნდა გამოიძებნოს და შეიკრიბოს, „აქ ცოტა და იქ ცოტა“. ესაია 28:10.“

„როდესაც ამგვარად გამოიკვლევიან და ერთად მოიყრიან თავს, აღმოჩნდება, რომ ისინი სრულყოფილად არიან ერთმანეთთან მისადაგებულნი. ყოველი სახარება დანარჩენთა შემავსებელია, ყოველი წინასწარმეტყველება — სხვისი განმმარტებელი, ყოველი ქემმარიტება — რომელიმე სხვა ქემმარიტების განვითარება. იუდეური განგების ტიპები სახარებით ნათელყოფილნი ხდებიან. ღვთის სიტყვის ყოველ პრინციპს თავისი ადგილი აქვს, ყოველ ფაქტს — თავისი

მნიშვნელობა. და ეს სრული წყობა, როგორც განზრახვით, ისე აღსრულებით, მოწმობს თავის ავტორზე. ასეთი წყობა ვერავითარ გონებას, უსასრულოს გარდა, ვერც ჩაესახა და ვერც შეექმნა.

სხვადასხვა ნაწილთა გამოკვლევისა და მათი ურთიერთკავშირის შესწავლისას ადამიანის გონების უმაღლესი უნარები ინტენსიურ მოქმედებაში ერთვება. ვერავინ ჩაერთვება ასეთ კვლევაში ისე, რომ გონებრივი ძალა არ განუვითარდეს.

„ბიბლიის შესწავლის გონებრივი ღირებულება მხოლოდ ჭეშმარიტების ძიებასა და მის ერთიან მთლიანობად შეკრებაში როდი მდგომარეობს. იგი აგრეთვე მდგომარეობს იმ ძალისხმევაში, რომელიც წარმოდგენილი თემების შესაგნებად არის საჭირო. გონება, რომელიც მხოლოდ ჩვეულებრივ საკითხებზეა მიპყრობილი, პატარავდება და უძლურდება. თუ მას ოდესმე არ დაეკისრა დიადი და შორსგამჭრეტელი ჭეშმარიტებების შეცნობა, დროთა განმავლობაში იგი ზრდის უნარს კარგავს. ამგვარი გადაგვარებისაგან დასაცავად და განვითარების წასახალისებლად, ვერაფერი გაუტოლდება ღვთის სიტყვის შესწავლას. გონებრივი აღზრდის საშუალებად, ბიბლია ყველა სხვა წიგნზე, ანდა ყველა სხვა წიგნზე ერთად აღეზულზე, უფრო ქმედითია. მისი თემების სიდიადე, მისი გამონათქვამების ღირსეული სიმარტივე, მისი სახოვანების მშვენიერება, აზრებს ისე აცოცხლებს და ამადლებს, როგორც ვერაფერი სხვა. ვერც ერთი სხვა სწავლა ვერ მიანიჭებს გონებას ისეთ ძალას, როგორსაც გამოცხადების განსაცვიფრებელი ჭეშმარიტებების შესაგნებად გაწეული ძალისხმევა ანიჭებს. გონება, რომელიც ამგვარად შეჰყავს შეხებაში უსასრულოს აზრებთან, ვერ იქნება ისე, რომ არ გაფართოვდეს და გაძლიერდეს.“

„და კიდევ უფრო დიდია ბიბლიის ძალა სულიერი ბუნების განვითარებაში. ადამიანი, რომელიც ღმერთთან თანაზიარებისთვის არის შექმნილი, მხოლოდ ასეთ თანაზიარებაში პოუვებს თავის ნამდვილ სიცოცხლესა და განვითარებას. შექმნილია იმისთვის, რომ ღმერთში ჰპოვოს თავისი უმაღლესი სიხარული, და ვერსად სხვაგან ვერ ჰპოვებს იმას, რაც გულის წყურვილს დააცხრობდა და სულის შიმშილსა და წყურვილს დააკმაყოფილებდა. ის, ვინც გულწრფელი და დამყოლი სულით სწავლობს ღვთის სიტყვას და მისი ჭეშმარიტებების შეცნობას ეძიებს, შეხებაში მოვა მის ავტორთან; და, თუ ეს მხოლოდ მისივე არჩევანით არ შეიზღუდება, მისი განვითარების შესაძლებლობებს საზღვარი არ აქვს.“

„თავისი სტილისა და თემატიკის ფართო მრავალფეროვნებით ბიბლიაში არის ის, რაც ყოველ გონებას დააინტერესებს და ყოველ გულს მიიზიდავს. მის ფურცლებზე გვხვდება უძველესი ისტორია; სიცოცხლესთან ყველაზე მეტად მიახლოებული ბიოგრაფია; მმართველობის პრინციპები სახელმწიფოს სამართავად და ოჯახის წესრიგის მოსაწესრიგებლად — პრინციპები, რომელთაც ადამიანის სიბრძნე ვერასოდეს გაუტოლდა. იგი შეიცავს უაღრესად ღრმა ფილოსოფიას, უტკბილესსა და უზენაეს პოეზიას, ყველაზე მგზნებარეს და ყველაზე გულისამაჩუყებელს. ნებისმიერი ადამიანის ავტორის ქმნილებებზე განუზომლად აღმატებულია თავისი ღირებულებით ბიბლიის წერილები, თუნდაც მხოლოდ ამგვარად იქნეს განხილული; მაგრამ უსასრულოდ უფრო ფართოა მათი მასშტაბი და უსასრულოდ

უფრო დიდია მათი ღირებულება, როდესაც ისინი განიხილება იმ დიდ ცენტრალურ აზრთან მიმართებით. ამ აზრის შუქში დანახული ყოველი თემა ახალ მნიშვნელობას იძენს. ყველაზე მარტივად გამოთქმულ ჭეშმარიტებებშიც კი მოცემულია ისეთი პრინციპები, რომლებიც ზეცასავით მაღალია და მარადისობას მოიცავს.“

„ბიბლიის ცენტრალური თემა, თემა, რომლის გარშემოც მთელი წიგნის ყოველი სხვა თემა ერთიანდება, არის გამოსყიდვის გეგმა — ადამიანის სულში ღვთის ხატის აღდგენა. ედემში გამოტანილ განაჩენში იმედის პირველი მინიშნებიდან გამოცხადების იმ უკანასკნელ დიდებულ აღთქმამდე — „იხილავენ მის სახეს, და მისი სახელი მათ შუბლებზე იქნება“ (გამოცხადება 22:4) — ბიბლიის ყოველი წიგნისა და ყოველი მონაკვეთის მთავარი შინაარსია ამ საოცარი თემის გაშლა, — ადამიანის ამაღლება, — ღვთის ძალა, „რომელიც გვაძლევს ძლევას ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს მიერ“. 1 კორინთელთა 15:57.“ განათლება, 123–125.

ახლაჩან მოხმობილ მონაკვეთში აღნიშნულია, რომ ბიბლია, თუ მას ლიტერატურის რომელიმე კუთხით განვიხილავთ, ბევრად აღემატება ყოველგვარ ადამიანურ ქმნილებას. და უაითმა თქვა: „მის ფურცლებზე მოიპოვება უძველესი ისტორია; ცხოვრებასთან ყველაზე მეტად შეესატყვისი ბიოგრაფია; მმართველობის პრინციპები სახელმწიფოს სამართავად, ოჯახის მოსაწესრიგებლად — პრინციპები, რომელთაც ადამიანური სიბრძნე ვერასოდეს გაუტოლდა. იგი შეიცავს უმაღლესად ღრმა ფილოსოფიას, უტკბილესსა და უმაღლეს პოეზიას, ყველაზე მგზნებარესა და ყველაზე გულისმომკვლელს“, და რომ „ასეთი წყობა ვერავითარმა გონებამ, გარდა უსასრულოს გონებისა, ვერაფრით ჩაესახა ან შეექმნა.“

ჰუმანიტარულ მეცნიერებებში აღიარებული ყველა წესი, რომლითაც განისაზღვრება ის კანონები, რომლებიც ლიტერატურის სტრუქტურას აყალიბებს, ბიბლიით არის გადალახული. ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა უნივერსიტეტებში წარმოდგენილი პრინციპები, რომლებიც განასხვავებს საშუალო ან უფრო დაბალი დონის ლიტერატურას ადამიანური ლიტერატურის შედევრებამდე, სრულიად გადალახულია ბიბლიით. ამის გათვალისწინებით, ღირს აღინიშნოს, რომ მთელი ბიბლიის წინასწარმეტყველური მოწმობის მწვერვალი, მისი დიდებული დასკვნა, წარმოდგენილია დანიელის უკანასკნელ ხილვაში. ეს არის წინასწარმეტყველური მოწმობის გვირგვინი, და ადამიანურ ლიტერატურაში არ არსებობს ისეთი კულმინაცია, რომელიც მიუახლოვდებოდა დანიელის მეთერთმეტე თავის მოწმობას, რომელიც იწყება პირველი მუხლით და გრძელდება მეთორმეტე თავის მეოთხე მუხლამდე.

გამოცხადების წიგნში ბიბლიის ყველა წიგნი ერთმანეთს ხვდება და სრულდება, და გამოცხადებაში წინასწარმეტყველების იგივე ხაზებია კვლავ აღებული, როგორც დანიელის წიგნში; თუმცა, ერთმანეთთან მიმართებით, დანიელის წიგნი პირველ ხსენებას წარმოადგენს, ხოლო გამოცხადება — უკანასკნელს. ყველაფერი პირველ ხსენებაში არსებობს, და ყველაფერი დანიელის წიგნშიც არსებობს, და ამ წიგნის კულმინაციას ჰიდექელის მდინარესთან მიცემული ხილვა წარმოადგენს. ამ ხილვაში

წარმოდგენილი მოვლენების კულმინაცია იწყება ორმოცე მუხლში და გრძელდება იქამდე, ვიდრე წიგნი დაიბეჭდება მეთორმეტე თავის მეოთხე მუხლში. ეს მუხლები წარმოადგენს ყოველი წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტების დიად ფინალს, რაც კი ოდესმე წარმოთქმულა ან ჩაწერილა ძველთაგან წმიდა კაცთა მიერ, მათ შორის დის უაითის მიერაც.

რაც ამ დასკვნამდე მიჰყავს მეთორმეტე თავში, არის იმავე თავში მოცემული ისტორიები, რომლებიც მოწმობად გვევლინება მეთორმეტე თავის უკანასკნელი ექვსი მუხლის სწორი გაგებისთვის, სადაც გველემპის, მხეცისა და ცრუწინასწარმეტყველის სამგვარი მტრები ახლა მსოფლიოს ადამიანთა გამოსაცდელი დროის დასასრულისკენ მიჰყავთ. და უაითი ამ შინაგან პრინციპს პირდაპირ ასახელებს.

„დასაკარგავი დრო არ გვაქვს. მძიმე ჟამი წინ გველის. ქვეყნიერება ომის სულით არის აღძრული. მალე აღსრულდება გასაჭირის ის მოვლენები, რომელთა შესახებაც წინასწარმეტყველებებშია ნათქვამი. დანიელის მეთორმეტე თავში მოცემულმა წინასწარმეტყველებამ თითქმის მიაღწია თავის სრულ აღსრულებას. იმ ისტორიის დიდი ნაწილი, რომელიც ამ წინასწარმეტყველების აღსრულებისას მოხდა, კვლავ განმეორდება. ოცდამეათე მუხლში ნათქვამია ერთ ძალაზე, რომელიც „დაღონდება, დაბრუნდება და განურისხდება წმიდა აღთქმას; ასე მოიქცევა იგი; კვლავ დაბრუნდება და ყურადღებას მიაქცევს მათ, რომელნიც ტოვებენ წმიდა აღთქმას. და მხედრობა დაუდგება მას მხარში, და ისინი შებღალავენ ძლიერების საწმიდარს, გააუქმებენ ყოველდღიურ მსხვერპლს და დადგამენ გაპარტახების სისამაგლეს. ხოლო აღთქმის წინააღმდეგ ბოროტად მოქმედთ პირფერობით გარყვნის; მაგრამ ხალხი, ვინც იცნობს თავის ღმერთს, განმტკიცდება და დიდ საქმეებს მოიმოქმედებს. და გონიერნი ხალხში მრავალთ დამოდღვრავენ; თუმცა მრავალი დღე დაეცემიან მახვილით, ცეცხლით, ტყვეობითა და ძარცვით. და როცა დაეცემიან, მცირედი შემწეობით შეეწევიან მათ; მაგრამ მრავალნი პირფერობით შეეკვრიან მათ. და ზოგნი გონიერთაგან დაეცემიან, რათა გამოიცადონ, განიწმინდონ და განსპეტაკდნენ აღსასრულის ჟამამდე; რადგან ეს ჯერაც დანიშნული დროისთვისაა. და მეფე მოიქცევა თავისი ნებით; აღიმადლებს თავს, ყოველი ღმერთის ზემოთ განადიდებს თავს და ღმერთთა ღმერთის წინააღმდეგ საოცარ სიტყვებს იტყვის; და წარმატებული იქნება, ვიდრე რისხვა აღსრულდებოდეს, რადგან რაც არის განჩინებული, ის შესრულდება.“ დანიელი 11:30–36.

„ამ სიტყვებში აღწერილის მსგავსი მოვლენები მოხდება. ჩვენ ვხედავთ მტკიცებულებას, რომ სატანა სწრაფად იპოვებს ძალაუფლებას იმ ადამიანთა გონებებზე, რომელთაც ღვთის შიში არა აქვთ თავიანთ წინაშე. ყველამ წაიკითხოს და შეიგნოს ამ წიგნის წინასწარმეტყველებები, რადგან ჩვენ ახლა შევდივართ ნათქვამ გასაჭირის ჟამში.“

„და იმ ჟამს აღდგება მიქაელი, დიდი მთავარი, რომელიც დგას შენი ხალხის ძეთა დასაცავად; და იქნება გასაჭირის ჟამი, რომლის მსგავსი არ ყოფილა მას შემდეგ, რაც ერი არსებობს, იმ ჟამამდე; და იმ ჟამს გადარჩება შენი ხალხი, ყოველი, ვინც წიგნში ჩაწერილი აღმოჩნდება. და მრავალი მიწის მტვერში მძინარეთაგანი გამოიღვიძებს,

ზოგნი — საუკუნო სიცოცხლისათვის, და ზოგნი — სირცხვილისა და საუკუნო ზიზღისათვის. და გონიერნი იბრწყინებენ ცის მნათობის მსგავსად; ხოლო მრავალთა სიმართლისკენ მომაქცეველნი — ვითარცა ვარსკვლავნი უკუნითი უკუნისამდე. ხოლო შენ, დანიელ, დაფარე ეს სიტყვები და დაბეჭდე ეს წიგნი აღსასრულის ჟამამდე: მრავალნი ივლიან აქეთ-იქით, და ცოდნა მოიმატებს.“
დანიელი 12:1–4. Manuscript Releases, number 13, 394.

ამ მონაკვეთში და უაიტი თავდაპირველად მიმართავს დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავს და შემდეგ ადგენს იმ პრინციპს, „რომ ამ წინასწარმეტყველების აღსრულებაში უკვე მომხდარი ისტორიის დიდი ნაწილი კვლავ განმეორდება.“ შემდეგ იგი უშუალოდ ციტირებს ოცდამეთე მუხლიდან ოცდათექვსმეტე მუხლამდე და ამას მოსდევს განცხადება, რომ „ამ სიტყვებში აღწერილის მსგავსი სცენები მოხდება.“ მას შემდეგ, რაც იგი მიუთითებს ოცდამეთე მუხლიდან ოცდათექვსმეტე მუხლამდე და ამბობს, რომ ამ მუხლების მსგავსი სცენები მოხდება, შემდეგ იგი მიუთითებს გამოცდის ვადის დახურვაზე, როდესაც მეთორმეტე თავის პირველ მუხლში მიხაელი აღდგება. ამგვარად, იგი გამოყოფს ამ შვიდ მუხლს და ათავსებს მათ იმ ისტორიულ მონაკვეთში, რომელიც უშუალოდ წინ უძღვის მიხაელის აღდგომას.

არაერთხელ განვიხილეთ ოცდამეთედან ოცდამექვსე მუხლების ისტორია და ის, თუ როგორ შეესაბამება იგი დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცდამეიდან ორმოცდამეხუთე მუხლებს; ახლა კი დავიწყებთ მეთერთმეტე თავში მოცემული წინასწარმეტყველური ისტორიის სხვა პერიოდების განხილვას, რომლებიც იმ ბოლო ექვს მუხლში მეორდება. თუმცა, ვიდრე ამას შევუდგებოდეთ, კიდევ ერთხელ წარმოვადგენთ ოცდამეთედან ოცდამექვსე მუხლებისა და ორმოცდამეიდან ორმოცდამეხუთე მუხლების პარალელის მოკლე შეჯამებას.

ოცდამეთე მუხლი აღნიშნავს გადასვლას წარმართული რომიდან პაპობრივ რომზე. ეს გარდამავალი ისტორია განხილულია სხვადასხვა წინასწარმეტყველურ მონაკვეთში, რომლებიც ასეთ თარიღებს აღნიშნავენ, როგორიცაა 330, 508, 533 და 538 წლები. ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეოთხე სამეფოდან მეხუთე სამეფოზე გადასვლაში სხვა წინასწარმეტყველური ნიშნულებიც არსებობს, მაგრამ ოცდამეთე მუხლში წარმართული რომი აღდგება პაპობის მხარდასაჭერად, როგორც ეს წარმოდგენილია კლოვისით 496 წელს. იმ მუხლში კლოვისით თავდაპირველად წარმოდგენილი წარმართული ძალები 508 წლისთვის ასრულებენ საქმეს, რომ აღმოფხვრან ყოველგვარი წარმართული წინააღმდეგობა (მუდმივი) პაპობის აღზევების მიმართ. იმ დროების ომი მოაქვს განადგურება ქალაქ რომის წინააღმდეგ ამ ისტორიის განმავლობაში, რაც წარმოდგენილია „ძალის საწმიდრით“, ხოლო 538 წლისთვის წარმართული ძალები პაპობას დედამიწის ტახტზე ასვამენ, და შემდეგ იგი ორლენის კრებაზე გამოსცემს კვირადღის კანონს.

ოცდამეორე მუხლიდან ოცდამექვსემდე მუხლები მიუთითებს იმ მომაკვდინებელ ომზე, რომელიც პაპობამ მაშინ აღძრა ღვთის ერთგულთა წინააღმდეგ ბნელი საუკუნეებისათვის ორას სამოცი წლის განმავლობაში. საბოლოოდ, პაპობა თავის აღსასრულს აღწევს ოცდამექვსე მუხლში. მეორმოცე მუხლში რეიგანმა საიდუმლო

კავშირი შეკრა ანტიქრისტესთან, რითაც აღინიშნა დრო, როდესაც პროტესტანტიზმის წინააღმდეგობა აღებული იქნა, როგორც ეს 508 წლით არის წარმოდგენილი. რეიგანის ფინანსებისა და სამხედრო ძლიერებისადმი ერთგულება წინასწარ იყო სახეობრივად ნაჩვენები იმ „მკლავებით“, რომლებიც 496 წელს პაპობის მხარდასაჭერად აღდგნენ. წარმართული რომის ძალის საკურთხევლის განადგურება, რომელიც რომის ქალაქით არის წარმოდგენილი, სახეობრივად მიუთითებს შეერთებული შტატების კონსტიტუციის განადგურებაზე მალე მოსასვლელი კვირა-კანონის დროს, რადგან კონსტიტუცია არის შეერთებული შტატების ძალის საკურთხეველი. კვირა-კანონის დროს პაპობა კვლავ დაისმება დედამიწის ტახტზე, როგორც ეს 538 წლით არის წარმოდგენილი.

შემდეგ დაიწყება პაპისტური მკვლელობრივი დევნის უკანასკნელი პერიოდი, რომელიც აღიძვრება ღვთის ერთგულთა წინააღმდეგ, როგორც ეს ხდებოდა ბნელ საუკუნეებში 538-დან 1798 წლამდე. ეს მიიყვანს ადამიანთა გამოცდის ჟამის დახურვამდე, როცა მიქაელი აღდგება, როგორც ეს წარმოდგენილია 1798 წლით, როცა პაპობამ, რომელიც წარმატებით აღზევებული იყო ათას ორას სამოცი წლის განმავლობაში, სასიკვდილო ჭრილობისგან გამოწვეული რისხვა მიიღო.

ჩვენ გავაგრძელებთ ამ კვლევას მომდევნო სტატიაში.

„ერთხელ, როდესაც ნიუ-იორკში ვიმყოფებოდი, ღამის ჟამს მომიწოდეს, მეხილა შენობები, რომლებიც სართული სართულზე აღიმართებოდა ცისკენ. ეს შენობები გარანტირებულად ცეცხლგამძლე ითვლებოდა, და ისინი აღმართული იყო თავიანთი მფლობელებისა და მშენებელთა განსაზღვრულად. სულ უფრო მაღლა და მაღლა იწეოდა ეს შენობები, და მათში გამოყენებული იყო უძვირფასესი მასალა. ისინი, ვისაც ეს შენობები ეკუთვნოდა, საკუთარ თავს არ ეკითხებოდნენ: „როგორ შეიძლება უმჯობესად განვადიდოთ ღმერთი?“ უფალი მათ ფიქრებში არ იყო.“

„ვფიქრობდი: ‘ო, ნეტავ ისინი, ვინც ამგვარად ხარჯავენ თავიანთ სახსრებს, ხედავდნენ თავიანთ გზას ისე, როგორც ღმერთი ხედავს მას! ისინი აგროვებენ დიდებულ შენობებს, მაგრამ რაოდენ უგუნურია, სამყაროს მმართველის თვალში, მათი დაგეგმვა და განზრახვანი. ისინი მთელი გულისა და გონების ძალებით არ იკვლევენ, როგორ ადიდონ ღმერთი. მათ თვალთახედვიდან დაკარგეს ეს — ადამიანის პირველი მოვალეობა.“

„როცა ეს დიდებული ნაგებობები აღიმართებოდა, მათ მფლობელებს ამპარტავნული სიამაყით უხაროდათ, რომ ჰქონდათ სახსრები საკუთარი თავის დაკმაყოფილებისა და მოყვასთა შურის აღსაძვრელად. იმ თანხის დიდი ნაწილი, რომელიც მათ ამგვარად ჩადეს, მოპოვებული იყო გამოძალვით, ღარიბთა დათრგუნვით. მათ დაავიწყდათ, რომ ზეცაში ყოველი სავაჭრო გარიგების ანგარიში ინახება; ყოველი უსამართლო საქმე, ყოველი თაღლითური მოქმედება იქ არის ჩაწერილი. მოახლოებულია დრო, როდესაც ადამიანები თავიანთ თაღლითობასა და თავხედობაში იმ ზღვარს მიაღწევენ, რომლის გადალახვის ნებას უფალი აღარ მისცემს, და ისინი შეიტყობენ, რომ იეჰოვას სულგრძელებას საზღვარი აქვს.“

„შემდეგ ჩემს წინ წარმოჩნდა ხანძრის განგაში. კაცები შეჰყურებდნენ მაღალ და ვითომცდა ცეცხლგამძლე შენობებს და ამბობდნენ: 'ისინი სრულიად უსაფრთხონი არიან.' მაგრამ ეს შენობები დაიწვა, თითქოს კუპრისაგან ყოფილიყვნენ გაკეთებულნი. სახანძრო მანქანებს ვერაფერი შეეძლოთ განადგურების შესაჩერებლად. მეხანძრეებს არ შეეძლოთ მანქანების ამოქმედება.“

„მეცადა, რომ როცა მოვა უფლის ჟამი, თუ არ მოხდება არავითარი ცვლილება ამაყი, პატივმოყვარე ადამიანების გულებში, ადამიანები აღმოაჩენენ, რომ ხელი, რომელიც ძლიერი იყო გადასარჩენად, ძლიერი იქნება დასალუპავადაც. ვერც ერთი მიწიერი ძალა ვერ შეაჩერებს ღვთის ხელს. ვერავითარი მასალა ვერ იქნება გამოყენებული შენობათა აგებაში ისე, რომ დაიცვას ისინი დალუპვისაგან, როცა მოვა ღვთის მიერ დადგენილი დრო, რათა მოავლინოს შურისგება ადამიანებზე მისი რჯულის უგულებელყოფისა და მათი ეგოისტური პატივმოყვარეობის გამო.“

„არ არიან მრავალნი, თვით განათლების მუშაკთა და სახელმწიფო მოღვაწეთა შორისაც კი, რომელნიც აცნობიერებენ იმ მიზეზებს, რომლებიც საზოგადოების დღევანდელი მდგომარეობის საფუძველში ძევს. ისინი, რომელთაც მმართველობის სადავეები უპყრიათ, ვერ ძალუბთ გადაწყვიტონ ზნეობრივი გახრწნილების, სიღარიბის, გაღატაკებისა და მზარდი დანაშაულის პრობლემა. ამოდ იბრძვიან ისინი, რათა საქმიანი საქმიანობა უფრო მყარ საფუძველზე დააყენონ. ადამიანებს მეტად რომ ეყურადებიანთ ღვთის სიტყვის სწავლებისთვის, იპოვიდნენ იმ პრობლემათა გადაწყვეტას, რომლებიც მათ საგონებელში აგდებს.“

„წმიდა წერილი აღწერს სამყაროს მდგომარეობას ქრისტეს მეორედ მოსვლის წინ ԺԼ. იმ ადამიანთა შესახებ, რომელნიც ძარცვითა და გამოძალვით დიდ სიმდიდრეს აგროვებენ, დაწერილია: „თქვენ მოაგროვეთ საუნჯე უკანასკნელი დღეებისათვის. აჰა, მუშაკთა საზღაური, რომელთაც თქვენი ყანები მომკეს და რომელსაც თქვენ მოტყუებით აკავებთ, ღაღადებს; და მომკელთა ღაღადი შევიდა საბოთ უფლის ყურებამდე. განცხრომით ცხოვრობდით ქვეყანაზე და თავაშვებულობდით; გაასუქეთ თქვენი გულები, როგორც დაკვლის დღეს. განსაჯეთ და მოკალით მართალი; და ის არ გეწინააღმდეგებათ თქვენ.“ იაკ. 5:3–6.

„მაგრამ ვინ კითხულობს დროის სწრაფად აღსრულებადი ნიშნებით მოცემულ გაფრთხილებებს? რა შთაბეჭდილებას ახდენს ეს წუთისოფლის შვილებზე? რა ცვლილება ჩანს მათ განწყობაში? არავითარს მეტს, ვიდრე ჩანდა ნოეს დროინდელი სამყაროს მკვიდრთა განწყობაში. ამქვეყნიური საქმითა და სიამოვნებით გართულნი, წარღვნამდელნი „ვერაფერს მიხვდნენ, ვიდრე მოვიდა წარღვნა და ყველა წარიტაცა“. მათე 24:39. მათ ზეცით მოვლენილი გაფრთხილებები ჰქონდათ, მაგრამ მოსმენა არ ისურვეს. და დღესაც მსოფლიო, სრულიად უგულისხმოდ განწყობილი ღვთის გამაფრთხილებელი ხმისადმი, მიიჩქარის მარადიული დალუპვისკენ.

„სამყარო ომის სულით არის აღძრული. დანიელის მეთერთმეტე თავის წინასწარმეტყველება თითქმის სრულ აღსრულებას მიუახლოვდა. მალე აღსრულდება ის მწუხარების სცენები, რომელთა შესახებაც წინასწარმეტყველებებშია ნათქვამი.“ Testimonies, volume 9, 12–14.

